

6 Strandsone

Strandsona er ein viktig ressurs som grunnlag for busetnad, næring og rekreasjon. Fleire av kommunane i planområdet er øykommunar med ein rik skjergard og langstrakt strandsone. Andre kommunar har størsteparten av tilgjengeleg byggeland innanfor strandsona i hovudsak grunna topografi med bratte fjell. Det er historiske og naturgjevne grunnar for menneskeleg aktivitet i strandsona. Store delar av næringsgrunnlaget i regionen er knytt til strandsone og sjø gjennom industri knytt til offshore, bygging av plattformer og skip, samt akvakultur av nasjonal tyding. I planområdet er strandsona også ein viktig ressurs i eit reiselivsperspektiv.

Strandsonevernet i Norge har lange tradisjonar. Strandsona har vore underlagt eit særskilt vern sidan midten av 1950-talet og det alminnelege byggeforbodet vart første gong lovfesta i 1965. Kyst- og strandstrekningane er av nasjonal interesse fordi dei er attraktive for allmenn ferdsel og friluftsliv, og det knyter seg ofte viktige allmenne verdiar til desse områda. Det er utfordrande for kommunane å balansera mellom bruk og vern av areala basert på nasjonale og regionale føringar, samstundes som ein skal gje lokal aktivitet i kystområda grobotn for vidare utvikling. Klare planmålsetnader og godt planverktøy er viktig for ei heilskapleg og langsiktig forvaltning av strandsona.

For å oppnå målsetnaden om god balanse mellom bruk og vern er det innført strengare reglar for strandsona i plandelen av plan- og bygningslova (2008). Byggeforbodet i 100-metersbeltet er nedfelt i § 1-8. Forbodet er innskjerpa i forhold til tidlegare lov, og gjeld så lenge det ikkje er fastsett anna byggegrense. Lova stiller som krav at det skal takast særskilt omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Vurdering av nye tiltak skal alltid vegast mot allmenne omsyn.

Det vart i mars 2011 vedteke Statlege planretningsliner for differensiert forvaltning av strandsona langs sjøen. Føremålet med retningslinene er å tydeleggjere nasjonal arealpolitikk i 100-metersbeltet langs sjøen. Retningslinjene utdjuvar lova og gjev konkrete statlege føringar for kommunane og fylkeskommunane si planlegging.

6.1 Delmål strandsone

Strandsona skal ivaretakast i eit langsiktig perspektiv som ressurs for lokalmiljøet med fokus på natur- og landskapsopplevingar, biologisk mangfald, friluftsliv og kulturminne. Det er eit mål å ivareta allmenne interesser og unngå uheldig utbygging.

6.2 Differensiert forvaltning av strandsona

Plan- og bygningslova er det viktigaste verktøyet for planlegging og forvaltning av strandsona. Intensjonen i lova er at kommunane skal avklare framtidig arealbruk i strandsona gjennom si planlegging, først og fremst kommuneplanen. Gjennom planlegging skal strandsona vurderast heilskapleg og langsiktig. Arealbruken skal vurderast konkret i høve til dei interesser som gjer seg gjeldande i ulike delar av strandsona.

Kartlegging av strandsona og fastsetjing av funksjonell strandsone som grunnlag for lokalt tilpassa bruk og forvaltning er ein hovudstrategi for den regionale strandsonepolitikken i Hordaland.

Definisjon av funksjonell strandsone:

”Den sona som står i innbyrdes direkte samspel med sjøen både økologisk, topografisk og/eller bruksmessig. Kan vere smalare eller breiare enn 100-metersbeltet.”

Strandsona er definert som 100-metersbeltet eller område kartlagt som funksjonell strandsone. I dette ligg det eit handlingsrom og ei moglegheit for differensiering gjennom kartlegging og fastsetjing av funksjonell strandsone i plan. Kommunen kan på denne måten tilpassa det formelle byggeforbodet i strandsona til lokale tilhøve. Statlege planretningsliner for differensiert forvaltning av strandsona gir rom for nye tiltak i strandsona etter konkret vurdering av lokale tilhøve for kommunar som ligg i sone med mindre byggepress (sone 3). Også for denne sona fastslår dei statlege retningslinene at utbygginga bør lokaliserast til områder som er bebygd frå tidlegare, samt at ein skal vurdere alternative plasseringar og velje desse der det er mogleg. Men der alt utbyggingareal ligg i 100-metersbeltet, og det ikkje er mogleg med alternativ plassering, kan kommunane i større

grad tillate nye tiltak innan 100-metersbeltet. For denne sona legg ein også større vekt på trongen for næringsutvikling når det er vekta opp mot dei allmenne interessene.

Kartlegging av funksjonell strandsoner inneber ei detaljert analyse av landskap og landskapselement, og vil mellom anna krevja synfaringar og flyfotostudier. Gjennom ei samanstilling av kjent kunnskap og nye vurderingar kan ein differensiera strandsoneverdiane basert på fastsette kriterium, og slik definera område som bør vernast og område som kan vidareutviklast med ny utbygging eller fortetting. Kvalitetar knytt til biologisk mangfald, landskap, kulturminne, bygningsmiljø og tilgjenge for ålmenta står i fokus. Kartlegginga krev ikkje anna kompetanse enn det kommunane normalt har for planleggings- og kartarbeid. Det er ein viktig føresetnad at arbeidet er kunnskapsbasert og kan etterprøvast.

Kartlegging av funksjonell strandsoner bør - som eit minimum – gjennomførast for aktuelle nye utbyggingsområde, fortettingsområde og LNF-område der det er aktuelt å opna for spreitt busetnad.

Metode for gjennomføring av kartlegging av funksjonell strandsoner er nærare skildra i *Strandsonerettleiar for Hordaland*. Strandsonerettleiaren er revidert og tilpassa nytt lovverk. Arbeidet er i sluttfasen våren 2015, og skal gjerast tilgjengeleg i løpet av hausten 2015.

Reguleringsplanar i strandsona som opnar for arealbruk som ikkje er avklart på overordna nivå kan få utilsikta negative verknader for den framtidige utviklinga i eit område, til dømes i høve til allmenne interesser, friluftsliv og landskap. Det er difor svært viktig at arealbruken er avklart i kommuneplanen. Dette er forsterka i statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona. Det er her sett fokus på at den differensierte forvaltninga av strandsona primært skal skje gjennom planlegging, ikkje enkeltsakshandsaming. Nye byggeområde i strandsona som er avklart på kommuneplannivå skal planleggjast gjennom reguleringsplanar, med visse unntak knytt til fortetting i allereie utbygde naust- og bustadområde.

Eit viktig punkt i statlege planretningslinjer er at kommunen skal vurdere om tidlegare vedtekne område for utbygging i strandsona, som ikkje er bygd ut, skal oppretthaldast eller takast ut av kommuneplanen. I denne vurderinga skal dei skjerpde krava i ny plan- og bygningslov og retningslinjene leggjast til grunn. Eldre planar i strandsona frå før PBL 2008 skal også revurderast og avklarast opp mot strandsonevernet. I dette ligg det at eldre planar utan definert byggegrense til sjø må fastsetje denne i ny plan for å unngå at byggeforbodet slår inn, også for eksisterande bebygde eigedomar i strandsona.

6.3 Arealføremål knytt til strandsona

Småbåthamner/småbåtanlegg

Det er ønskjeleg å stimulere til eit aktivt båtliv i ein region med lett tilgjengeleg og særst attraktiv skjergard. Behovet for småbåthamner må vurderast heilskapleg for kommunen og heimlast i kommuneplan.

Fellesanlegg for båtplassar skal prioriterast framfor nye naustområde. Det skal leggjast opp til fellesløyser for båtplassar, båtslipp, molo og infrastruktur som til dømes boder, toalett/dusjrom og felleslokale knytt til båthamner på land. Båtslipp skal gjerast tilgjengeleg for allmenn bruk slik at båtar og kajakkar kan lagrast annan stad, men setjast på sjø på eigna område. Dette gir også moglegheit for at naust kan liggja lenger unna sjøkanten. Parkering og anna som ikkje treng ligge til sjø, skal om mogleg trekkast lengre vekk frå sjøen. Eventuelle nye naust skal som hovudregel samlast i slike områder med fellesløyser.

Det må skiljast mellom småbåthamner og småbåtanlegg i planlegginga. Arealføremålet småbåthamn bør nyttast på anlegg for småbåtar som er opne for allmenta og ikkje knytt til nærare fastsette eigedomar. Dersom båtplassane skal knyttast til nærare fastsette eigedomar skal arealføremålet småbåtanlegg nyttast.

Figur 1 Naustområde og småbåtanlegg på Kråko. Foto Svein Andersland

Småbåthamner vil som regel vere større enn småbåtanlegg. Småbåthamner og småbåtanlegg må visast i kommuneplankartet.

Naust

Naust er uthus for oppbevaring av båt, utstyr for båt og fiskereiskap. Det generelle byggjeforbodet i 100-metersbeltet gjeld alle typar bygningar. Det er likevel gitt opning i dei statlege planretningslinene for differensiert forvaltning i strandsona for fritidsfiske gjennom å tillata oppføring av naust og brygge.

Naust har ikkje den same ferdselshindrande verknaden som bustader og fritidsbustader, allmenta vil som regel kunne ferdest ved naust etter reglane i friluftsløva. For å sikre friluftssinteressene bør kommuneplanen setje vilkår om at utbygging av naustområde skal ta omsyn til friluftssinteressene, mellom anna ved at badeplassar, stiar og tilkomstveggar til sjøen ikkje skal byggast ned. Tilkomst frå sjø med båt skal også ivaretakast, og ikkje hindrast gjennom nedbygging av strandsona.

Det er viktig å ha eit klårt skilje mellom naust og fritidsbustader/bustader. Nausta må ha eit volum og ei utforming som er naturleg i høve til det føremålet nausta skal stetta. Dette inneber mellom anna at nausta ikkje må få preg av å vere ein fritidsbustad. I dei fleste tilhøve vil det vere tilstrekkeleg med berre ei høgd og eit enkelt loft på nauset. For å unngå at naust vert nytta som fritidsbustad/bustad er storleik og utforming avgjerande. Dette gjeld uavhengig av storleik på eksisterande sjøhus i området. Balkongar og store sjøvende vindaug vert framandelement på eit bygg som skal nyttast til oppbevaring av båt og tilhøyrande utstyr.

Ved etablering av nye naustområde bør nausta plasserast i klynger med god tilkomst for allmenta mellom naustgruppene. For å unngå for mange like einingar, bør bygningane varierast i form, farge, materialbruk. Det er definert maksimum storleik for naust i retningslinene. Avvik frå storleikskravet kan vurderast for til dømes fellesbygningar som er planlagt som ein del av eit heilskapleg naustområde. Det er viktig at naust har god tilpassing til landskap og bidreg til vidareutvikling av den lokale byggeskikken for naust. For å skåne landskapet bør det ikkje fyllast ut i sjø og farge- og materialval bør vere i tråd med lokal byggeskikk.

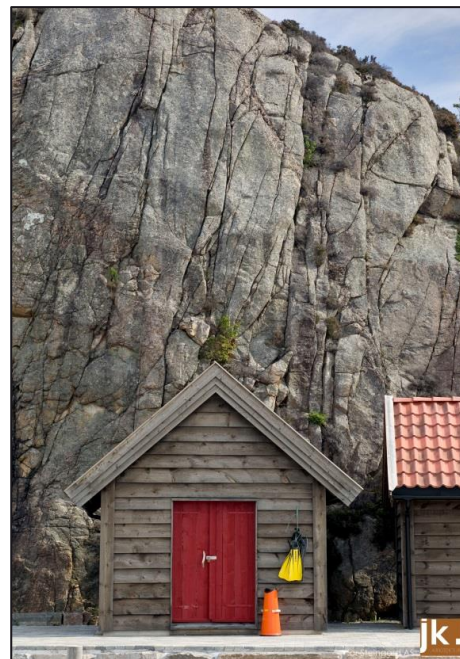
Nye naust i gamle sjøhusmiljø kan vere ei utfordring. Dei gamle sjøhusa høyrde gjerne til fiske og næring knytt til fiske. Ut frå sin funksjon er desse sjøhusa av ei anna karakter og storleik enn nye naust som skal huse båtar og reiskap til fritidsbruk. Det er spørsmål om desse områda passar for nye naust til anna bruk, til fritidsbåtar. Nye store bygg i slike område må eventuelt vere til fellesbruk. Eventuelt kan ein nytte høve til å variere storleik ved at dei nye nausta har ordinær nauststorleik og syner ei anna bruk. Dei gamle nausta som ein kan samanlikne med bruksmessig, var ofte mindre enn dagens naust.

Dei gamle naustområda ligg ofte i dei stille vikene, stader som først vart tekne i bruk grunna god tilgang til sjøen og vern mot vind og uver. I dag har desse stadene også funksjon for bading og fritidsrekreasjon. Det er viktig at den samla bruken av områda blir tatt vare på og at område ikkje blir bygd igjen med naust.

Kommunen skal i samband med kommuneplanlegging gjere ei samla vurdering av kva areal som er eigna til naust, og kva behov kommunen har for nye naust. I utgangspunktet legg landskapet premissane for kvar naust og eventuelle småbåtanlegg bør liggje. I tillegg vil vêrtilhøva og fare for storm og høg flo på staden ha innverknad på kvar det er forsvarleg å plassere bygg. Dersom bygging av naust krev større utfylling i sjø eller skjerming i form av store moloanlegg, tilseier dette at område i utgangspunktet ikkje er eigna til føremålet.

Kommunen kan ved føresegnar til arealføremål gi høve til spreidd utbygging av naust, samt stadfeste plasseringa i plankartet. Det er viktig at omfang, lokalisering og storleik på nausta framgår av føresegnene ti planen.

Dersom kommunen vel å legge til rette for konsentrert naustutbygging på eit avgrensa område, kan dette i plan synast som eige arealføremål. I føresegnene skal det gå fram at det er krav om reguleringsplan for slik utbygging.

Figur 2 Naust Kråko. Foto Jo Ketil Nielsen

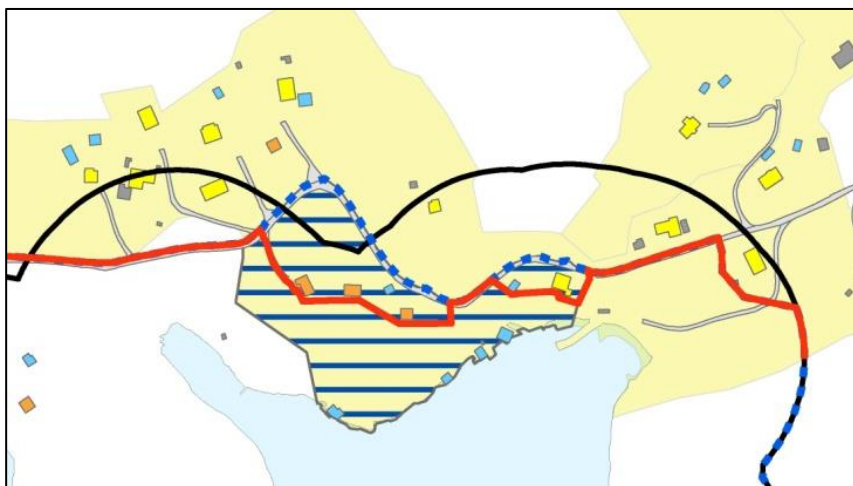
I eksisterande planavsette naustområde kan det vera aktuelt å opna for fortetting etter nærare definerte retningslinjer. Ein kan unnta frå plankravet der det ikkje kan eller skal byggast meir enn tre nye naust. Dersom området kan vera eigna for fleire enn tre naust, skal det utløysa plankrav frå og med første nausteining.

Bustader og fritidsbustader

Nærleik og utsikt til sjø er eit gode og ein attraksjon ved å bu i Sunnhordland. Dette må forvaltast nennsamt slik at verdien vert oppretthalden og kjem flest mogleg til gode. I praksis vil det sei detaljert planlegging der verdiar i strandsona vert ivareteke og der tiltak i strandsona kjem allmenta og fellesskapet til gode.

Nye område for bustad og fritid skal som hovudregel ikkje leggjast i strandsona, i alle høve ikkje innanfor område kartlagt med strandsoneverdiar og definert som funksjonell strandsona.

Område som tidlegare er avsett til byggeområde i kommuneplanen, regulerte eller uregulerte, har ofte ikkje fastsett byggegrense mot sjø. I slike område kan ei kartlegging av strandsoneverdiane vere viktig informasjon for å sikra ein miljøvisjon av planane. Det vil i enkelte område likevel vere naudsynt å setje ei anna byggegrense enn den funksjonelle strandsona, for slik å leggje til rette for at eksisterande eigedomar kan vidareutviklast innanfor fastsette rammer, sjå figur nedafor. Funksjonell strandsona kan nyttast som omsynssone i desse områda, for å tydeleggjere strandsonevernet knytt til tilkomst, siktlinjer, landskapstilpassing osv. Denne tilnærminga gjer det mogleg å leggja til rette for nye tiltak der det etter nærare vurderingar ikkje forringar strandsoneverdiane i område. Samstundes gir det kommunen høve til å avgrense og sikre friområde og viktige ferdselskorridorar i strandsona.

Figur 3 Funksjonell strandsona i plan

Figuren syner ulike grensesetjingar i strandsona for eit konkret byggeområde avsett til bustad i kommuneplan.

I område der det er vesentleg avvik mellom funksjonell strandsona og ny byggegrense, kan det leggjast ei omsynssone med føringar for å ivareta strandsoneverdiane innanfor området.

Svart strek = 100-metersbeltet
 Stipla strek = funksjonell strandsona
 Rød strek = ny byggegrense
 Skravur = omsynssone funksjonell strandsona

Ny byggegrense mot sjø innafor avsette byggeområde skal vera basert på kartlegging av funksjonell strandsona. Generell byggegrense på til dømes 30 meter mot sjø gjennom eit byggeområde vil ikkje fange opp lokale tilhøve på ein tilstrekkeleg måte.

I allereie utbygde bustadområde kan det etter nærare vurderingar vere aktuelt å opne for fortetting. Nye tiltak skal trekkast så langt unna sjøen som mogleg, i prinsippet lenger vekk enn eksisterande. Utviding av eksisterande bygningar bør om mogleg skje i retning vekk frå sjøen. Retningslinjene gjev moglegheit for fortetting med opp til tre bustadeiningar i område som er planavsett til bustad. Dette føreset at det er fastsett byggegrense til sjø, om ikkje byggeforbod i 100-metersbeltet skal gjelde. I område der det er samsvar mellom funksjonell strandsona og ny byggegrense er grense for fortetting klarlagt. I område med avvik slik figuren ovanfor syner, skal det som hovudregel ikkje lokaliserast nye bustader som fortetting utan plan mellom byggegrense for eksisterande bustadeigedomar og funksjonell strandsona.

Næringsinteresser i strandsona

Sunnhordland har lange tradisjonar for å leve av og skape næringsaktivitet av ressursane knytt til sjø og kyst. Dette syner seg særskilt innan primærnæringsane, industri og energi, råstoffutvinning og i aukande grad innan reiselivsnæringsane. Maritime næringsareal er nærare skildra i kapittel 6.2 i planen.

6.4 Tilhøvet mellom regional plan for kystsona og interkommunal plan for strandsona

Sunnhordland er pilotregion for differensiert strandsoneforvaltning og har fått utsetjing for endeleg plassering i område 3 i dei statlege planretningslinjene for å hauste erfaringar frå interkommunalt strandsonearbeid. Som føresetnad for pilotstatusen er utarbeiding av interkommunal plan for forvaltning av strandsona i Sunnhordland.

Proessen rundt interkommunal strandsonoplan er nokolunde parallell i tid med regional kystsonoplan for Sunnhordland. Begge planane skal etter planen leggjast ut til offentlege ettersyn i løpet av våren/sommaren 2015. Det vil såleis vera mogleg å vurdera desse samla. Det har vore viktig å søkja samordning av dei to planarbeida slik at ein fekk synergieffektar for område som er overlappende. Dette har vore særskilt viktig for tilhøve knytt til strandsona, sidan dette er eitt av fire plantema i regionalplanen. Interkommunal plan har vore på ei intern høyring hos involverte kommunar og fylkesmann og fylkeskommune.

Planområda for dei to planane er delvis overlappende. Felles for dei begge er at alle Sunnhordlandskommunane er med, inklusiv Fusa. I regionalplanen er sjøarealet i Vindafjord, pluss kommunane Jondal og Kvam og sjøområda i ytre Hardangerfjord også med i planområdet. Ein annan skilnad er at den interkommunale planen har sitt hovudfokus på strandsona og landarealet, med ei utstrekning i sjø ut til 50 m frå land, medan regionalplanen tek med seg heile sjøområda og har sitt hovudfokus på heile kystsona.

Den interkommunale planen har ikkje utarbeidd plankart for strandsona. Dette vert ei kommunal oppgåve, med bakgrunn i dei føringane som planen legg i føresegnar og retningslinjer. Regional plan har heller ikkje teke med seg heile strandsona i plankartet, men det er utarbeidd overordna retningslinjer for strandsoneforvaltninga. Plangrensa er i nokre høve trekt inn på land, eller tek med seg øyar. Dette gjeld særskilt for område som er føreslege som omsynssone for regionalt viktige område for landskap, natur, friluftsliv og kulturminne. Val av avgrensingar går nærare fram av metodekapitlet knytt til plankart.

Ressursgruppa for den interkommunale planen har fungert som ei faggruppe for arbeidet med strandsonematikk i regionalplanen. Det er særskilt to tema som vert løfta fram frå den interkommunale til den regionale planen. Det interkommunale planarbeidet har hatt fokus på kartlegging av regionalt viktige næringsområde til sjø, samt viktige sjøbruksmiljø og område med rike kulturminner.

6.5 Retningslinjer strandsona

Kunnskapsgrunnlag og analyse

6.1 Kommunane skal ha oversikt over gjeldande areal- og planstatus i strandsona. Kartlegging av funksjonell strandsona skal gjennomførast etter metodikk forankra i *Strandsonerettleiar for Hordaland (2015)*.

6.2 Kommunane skal vurdera om eksisterande byggeområde som tidlegare er godkjent i kommuneplan eller reguleringsplan, er i samsvar med nasjonale og regionale føringar for strandsona.

6.3 Kommunen skal vurdera behov for nye sjøretta næringsområde, båt plassar og tilrettelegging for friluftsliv.

Medverknad

6.4 Kommunane skal særleg prioritera medverknad frå lokale friluftsansjasjonar, båtlag, grendelag, velforeiningar og fylkesmannen som statleg sektororgan.

Arealplanlegging

6.5 Nye byggeområde skal som hovudregel ikkje lokalisast i 100-metersbeltet eller område kartlagt som funksjonell strandsona.

6.6 Kommunen kan differensiere strandsonevernet til lokale tilhøve gjennom heilskapleg og kunnskapsbasert kartlegging og forankring av funksjonell strandsona i plan.

6.7 Byggeforbodet i 100-metersbeltet kan fråvikast gjennom å fastsette ny byggegrense. Funksjonell strandsona skal vere førande for ny byggegrense, og ikkje fastsetjast som ei generell grense. Der byggegrensar ikkje går fram av plankartet eller føresegnar, gjeld 100-meters beltet som byggegrense i strandsona.

Generelt for nye tiltak i strandsona

6.8 Utbygging i strandsona skal skje mest mogleg konsentrert. Større, samanhengande inngrepsfrie område bør haldast fri for nye tiltak.

6.9 Alternativ lokalisering av nye tiltak bør vurderast før bygging tillatast. Nye tiltak bør trekkast så langt unna sjøen som mogleg, og lenger vekk enn eksisterande. Utviding av eksisterande bygningar bør om mogleg skje i retning vekk frå sjøen.

6.10 Nye tiltak i strandsona skal gjevast ei god estetisk og arkitektonisk utforming når det gjeld form, volum, stiluttrykk, materialbruk og fargar, og gje minimale terrenginngrep og optimal massebalanse.

6.11 Det skal stillast plankrav til nye byggeområde i strandsona.

I eksisterande utbygde område som er planavsett til naustområde, kan det gjerast unntak frå plankravet der det ikkje kan eller skal byggast meir enn tre nye naust, dersom dei ikkje er i strid med retningslinene elles for føremålet. I eksisterande, utbygd bustadområde som er planavklart til bustad kan det gjerast unntak frå plankravet for totalt inntil tre bustadeiningar som ikkje er i strid med den funksjonell strandsona.

6.12 Areal til bustad- sentrums- og næringsutvikling skal prioriterast framfor areal til fritidsføremål innafor areal avsett til sentrumsområde i kommuneplanen.

6.13 Allmenn tilgang til strandsona i form av strandpromenade, offentleg tilgjengeleg kai og parkar/byrom/friområde må tilretteleggast i utvikling av by- og tettstader.

6.14 Brygger skal ikkje byggast slik at dei stenger for allmenn ferdsel mellom naust og sjøen. Brygger bør etablerast utan store, irreversible terrenginngrep.

Båthamner

6.15 Fellesanlegg for båtplassar skal prioriterast framfor nye naustområde. Det skal leggjast opp til fellesløsningar for båtplassar, båtslipp, molo og infrastruktur som til dømes boder, toalett/dusjrom, felleslokale og parkering knytt til båthamna på land.

6.16 Kommuneplanane bør leggja til rette for småbåthamner som er allmenne anlegg for småbåtar utan tilknytning til bestemte eigedomar. Det skal knytast plankrav til nye småbåthamner.

6.17 Småbåtanlegg bør vurderast ved nye bustad- eller fritidsbustadområde ved sjø. Småbåtanlegg er mindre anlegg knytt til nærare fastsette eigedomar, og skal regulerast saman med dei aktuelle eigedomane.

Naust

6.18 Naust er uthus i strandsona som vert nytta til oppbevaring av båtar, reiskapar og utstyr for bruk av båt/båtbruk. Naust skal ikkje nyttast til overnatting og innreiast som bustad/ fritidsbustad.

6.19 Nye naust skal som hovudregel samlast i eigne naustmiljø der ein planlegg med tanke på fellesløsningar for kai, bryggjer, parkering, boder, toalett/bad, opplagsplassar og anna. I desse områda skal det vera krav om reguleringsplan.

6.20 Nye naust skal ikkje redusere ålmenta si tilgang til strandsona. Det skal tilretteleggjast for allmenn ferdsel ved nye naust. Det er ikkje tillete med nye gjerde/ levegg eller andre stengslar i naustområde.

6.21 Nye naust skal ikkje kome i konflikt med badeplassar, fiskeplassar eller andre områder som kan nyttast til rekreasjon.

6.22 Nye naust skal ikkje plasserast i område med vanskeleg sjøtilkomst.

6.23 Terrenginngrep skal avgrensast til det som er naudsynt for plassering av naustet. Utfylling i sjø skal vere minst mogleg.

6.24 Nye naust bør oppførast som separate einingar med variasjon i front, breidde og mønehøgd. Det skal leggjast vekt på estetisk utforming og god lokal tilpassing.

6.25 Naustbygg skal vere maks. 40kvm, vere maks 1 etasje, ha maksimal mønehøgd 5,0 m over lågaste terreng under bygget. Naustbygg skal ha ei utforming som samsvarer med bruken, større takutstikk, takvindauge, terrassar, balkongar, ark og karnapp er ikkje i samsvar med bruken. Fargebruk og materialbruk skal vere tilpassa landskapsrommet og eksisterande byggeskikk.

6.6 Konsekvensar av planframlegget

Strandsona rommar store verdiar knytt til både landskap, natur og friluftsliv. Estetikk og utforming av tiltak i strandsona har stor påverknad på allmenne interesser. Føringsane i planframlegget legg vekt på allmenne interesser. I tillegg til retningslinene som konkret omhandlar tiltak i strandsona, vil retningsliner knytt til berekraftig kystsoneplanlegging i fleire tilhøve vera relevant for strandsona. Omsynssone for regionalt viktige område for landskap, natur, friluftsliv og kulturminne inkluderer både sjøområda og strandsona. Nye tiltak i kystsona innanfor omsynssonene skal tilpassast og ivareta dei konkrete verdiane. Større tekniske inngrep skal i hovudsak ikkje tillatast. Eksisterande næringsområde kan nyttast vidare.

I plan- og bygningslova er det opna for differensiering av 100-metersbeltet gjennom planlegging. I Hordaland er kartlegging og fastsetjing av funksjonell strandsona ein hovudstrategi for den regionale strandsonopolitikken. Ved å leggja en heilskapleg vurdering av strandsoneverdiane i kommunen til grunn, kan kommunen lempa – høvesvis skjerpa - det formelle byggeforbodet i strandsona. For å kunne gjera dei rette vurderingane er ein heilt avhengig av eit godt kunnskapsgrunnlag om strandsona sin verdi og dagens status. Gjennom kartlegging og heilskapleg planlegging kan det skapast utvikling i strandsona.

Planframlegget med tilhøyrande retningsliner er relativt detaljert når det gjeld tiltak i strandsona, og speglar moglegheitene som ligg i plan- og bygningslova. Tiltak i strandsona er som hovudregel omfatta av plankrav, men det er gitt opning for mindre utbygging utan plankrav. Dette kan medverke til positiv lokal utvikling.

Sentrale føringar for utbygging i strandsona er fortetting i eksisterande utbygde område med omsyn til lokale tilhøve, medan utrørte område bør haldast fri for inngrep, samt at nye tiltak bør trekkast så langt unna sjø som mogleg og i retning frå sjøen.

Auka matproduksjon og betre lønnsemd er nokre av måla Stortinget har for det norske landbruket. Plan- og bygningslova, samt jordlova regulerer i dag kommunane si forvaltning av jordressursane. Jordvernet må balansast mot andre samfunnsbehov, og dette krev ei heilskapleg vurdering. Ein god del av jordbruksareala i planområdet er knytt til område ved strandsona, og særleg i område der topografisk tilgjengeleg areal ligg ved sjøen. Innmarksområde er ein viktig ressurs for matproduksjon, og er i vareteke gjennom jordlova og plan- og bygningslova.

Positive konsekvensar:

- + Planframlegget ivaretek strandsoneverdiane gjennom retningsliner knytt til nye tiltak, og retningsliner knytt til verdiane i strandsona
- + Det er opna for differensiert strandsoneforvaltning til lokale tilhøve
- + Allmenne interesser er tillagt vekt
- + Omsynssonene for regionalt viktige område for landskap, natur, friluftsliv og kulturminne er med på å framheva område med regionalt viktige strandsoneverdiar.
- + Det er opna for fortetting av mindre utbygging av naust og bustad

Negative konsekvensar:

- Gjennom differensiert strandsoneforvaltning vert strandsoneverdiane i enkelte tilhøve sett til side til fordel for utbygging som er prioritert og samfunnsmessig viktig.

Konklusjon:

Planframlegget med spissa retningsliner for strandsona ivaretek strandsona i eit langsiktig perspektiv som ressurs for lokalmiljøet. Samstundes opnar planen for utvikling og bruk av strandsona, gjennom ein balanse mellom bruk og vern. Føringsane vil medverke til å unngå uheldig utbygging.